

5-a jaro - n° 4 MEDEDEELINGEN

Marto 1944

VOJAGREMEMOROJ: -- Kun kvar goesperantistoj al kaj trans la belgaj Ardenoj dum tuta semajno. (daŭrigo kaj fino)

Je tagmezo ni por la unua fojo sukcesis aĉeti lakton. La terponoj preparita kun ĝi ni tre ŝatis. En vilaĝeto de Diepenbeek mem la ekstera tubo de la biciklo de Blanche ŝiris. Kun rimeno ni sukcesis ripari la difekton. La rimenriparado montriĝis grandan sukceson ĉar ĝi efikis ĝis fino de nia tutsemajna vojaĝo.

Trabiciklante urbo Hasselt ni vidis la statuon de Hendrik van Veldeke, mezepoka poeto. Sen pliaj rakontindaj okazintaĵoj ni je la sesa alvenis en junulgastejo de Diest. Por tre malmulta sumo ni tie bonege vespermanĝis. Post manĝado ni kune eniris la urbon kaj evidente glaciajvendejo nin allogis. La glaciaĵo en la unua salono kiu ni vizitis ne plaĉis al ni. Sekve ni tuj serĉis alian vendejon. Jen sur stratangulo belaspekta glaciaĵosalono. Eniru kaj gustumu la varon. Unuveĉa konsento pri bongustega glaciaĵo. Ni do manĝis tie tiom da specoj de glaciaĵoj kvazaŭ ni nenien plu havus la okazon fari ĝin ankoraŭ dum nia tuta vivo estonta. Ne la komenco de interna glaciigo de l'stomako, sed la horloĝo kiu montris jam la kvarono antaŭ la deka nin instigis foriri al junulgastejo. Ni ankoraŭ dum kvarono partoprenis al grupludadoj kaj poste enlitiĝis.

Estis nia lasta nokto en litoj de junulgastejoj. Morgaŭ jam la fino de la vojaĝo alvenas. Ĉu neniu de ni dum tiu nokto revis pri la agrablegaj forpasitaj tagoj kaj sopiris jam pri estontaj samspecaj ekskursegoj?

Dimanĉo la 22-a de aŭgusto. Antaŭ la foriro ni ĉesstis sanktan Meson en Diest. La ĉielo estas nubka kaj pluvegis dum la tuta nokto. Tamen post Diservo la stratŝtonoj jam sekigis. Ĉu ni havus malbona vetero por nia lasta tago de l'vojaĝo? Efektive kiam ni forbiciklis ekpluvus. Ni tamen restis gajaj ĉar ni hodiaŭ hejmalvenos post pli ol semajna forrestado. Kaj kvankam ni tre ŝatis la vojaĝon ni tamen ĝojos finfine revidi la gefamilianoj kaj geamikoj. Kelkaj centmetroj ekster Scharpenheuvell pluvo ĉesis kaj baldaŭ suno rebrilis kiel dum la antaŭaj tagoj. La vojoj estis ebenaj kiel en Flandrujo kaj sekve ni sen peno rapidege antaŭeniris. Ni celis je tagmezo atingi Beersel-apud-Mechelen kie loĝas amiko de ni. Tie ni tagmanĝis je invito de nia amiko. Alvenante kaj post saluto de la familio okazis kvazaŭ fabelo (almenaŭ dum hodiaŭaj militcirkonstancoj): ni nur bezonis sidi ĉirkaŭ tablo en la plej bela ĉambro de la domo kaj anĝelo de fraŭlino (ĉu ne, Fons?) surŝanĝis la tablon kun manĝaĵoj plej bongustaj: supo kun antaŭmilitaj grasarondaĵoj al ĝia surfaco; montego da terponoj kiu sufiĉus por almenaŭ ok anstataŭ 4 personoj, legomoj, tuta kokino, kaj kiel deserto speco de vanilomanĝaĵo bonega. Fons kaj ni tiom manĝegis ke necesis malligi nian pantalonrimonon kaj kvankam ni tiel malĝentile agis (cetero ni estis solaj en la ĉambro kaj la bona familio nin ĉiam instigis manĝi pli) ni eĉ ne kapablis formanĝi nian tutan porcion de vanilo. Kaj diri ke aliaj porcioj ankoraŭ atendis je nia bona apetito. Nur poste dumvoje ni subite pensis priobleco por kunporti vanilomanĝaĵo bongusta, sed okazo estis jam for.

Tra Mechelen ni biciklis al Dendermonde. Ni nin rapidegis ĉar je la 19.30 horo necesis alveni en Wetteren kie ni prenis la vagonaron al Bruĝo. Ni jam kalkulis ke ni facile atingus Wetteren je la sesa se ĉio dumvoje sen akcidento forpasus. Kaj ŝajnis ke nia anĝelo gardanto zorgus pri tio ĉar ni preskaŭ jam atingis Dendermonde je nur 30 Klm. de nia celo kiam certubdifekto okazis pro ŝiro de ekstera tubo. Ne plu posedante krutĉukon por meti antaŭ la ŝiro en la ekstera tubo ni solvis la problemon uzante naztuko por tiu celo. Nur 5 minutoj forpasis kaj jen denove antaŭen. Sed o vo! Granda akcidento al nia biciklo tuj alvenis. Necesis ŝanĝi la internan tubo de la posta rado por povante daŭrigi. Por ne tro lacigi la virinoj rapidege biciklante post riparo, ni konkludis ke ili devis daŭrigi la vojon. Poste certe Fons kaj ni antaŭ alveno en Wetteren revidus

Blanche kaj Henriette. Post riparado - ni perdis duonhoron - ni kiel biciklaj vetkuristoj nin senripoze rapidigis antaŭen. Baldaŭ ni atingis Dendermonde kaj nur haltante minuton por fotiĝi la belfrido trabicilis la urbaton kiel eble plej rapide. Ni ja rimarkis ke estis kirneso sed ne ĝin vizitis ĉar antaŭ ĉio ni deziris revidi la virinoj antaŭ ol alveni en Wetteren. Ju pli ni alproksimiĝis la oclo des pli ni konkludis ke ne eblis al Blanche kaj Henriette havi tiom da antaŭeco. La pruvo ni baldaŭ ricevis alvenante ĉe miaj bogepatroj. Grava demando? Kie estas la virinoj? Ni ja ne preterpasis ilin, dumvoje. Kv-rono, poste duonhoron forpasis. Ankoraŭ dek minutoj kaj la vagonaro forveturus al Bruĝo. Jen, feliĉe, Blanche kaj Henriette alvenis finfine. Biciklante tra Dendermonde ili prenis alian vojon ol ni kaj en la urbo ni maltrafis unu la alian. La oni-diroj de Blanche kaj Henriette ili havis tub-dofakton sed ni tre dubas pri tiu fakto. Ni preskaŭ estis certaj ke la virinoj vidante la alloga kirneso ionete ĝin vizitis kaj...forĝesis la horon. Fino bona, ĉio bona. Ni ĝustentempe alvenis al stacidomo kaj en la vagonaro parolis kaj ridadis pri la farita vojaĝo kaj miaj aventuroj.

En Brugge nin bonvenigis la prezidanto de nia F^o-klubo kaj fratino de Henriette kaj kune ni iris al glaciaŭvendejo por festi la bona fino de nia sukcesplena ferio. Post adiaŭo en la domo de Henriette la unusenajnaj gefamilianoj hejneniris kontentegaj.

Morgaŭ denove komencas la kutima taglaboro. Ni do ne plu rajdos tra nia landeto sed ni en memoro ĉiam gardados neforgeseblan impreson de la farita vojaĝo. Cetero la pli ol 75 fotografiaĵoj de nia ekskursego helpos memori al ni la detalojn kiuj tempo eble neprecizigus.

(fino - skribis speciale por la revuo la gvidanto de la vojaĝo

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HET SPIRITISLE - (derde vervolg)

Al die omstandigheden waarin de spiritistische zittingen zich afspelen, zouden laten gissen dat deze slecht zijn: "une amusante mystification" zooals Georges Meunier schreef. Die gissing wordt nog versterkt door het feit dat de meest bekende media op bedrog zijn betrapt geworden.

Zoo riep Douglas Flou, eens op een séance te Biaritz, geesten op, voor keizerin Eugénie en haar hofdames; die geesten waren zoo galant, dat ze de dans over de wangen aaiden. Natuurlijk hield men om alle bedrog te verwijderen het medium bij de handen vast, maar de voeten had het vrij. Daaraan was een licht pluimig schoeisel bevestigd, waarmee het....Eens toen men op een zitting en "détective" licht maakte, zag men Eusepia Paladino's linkerhand onder het blad der opgelichte tafel; dit medium wist zeer behendig de handen der deelnemers die op haar controle uitoefenden, in elkaar te schuiven, en zoo de eigen tien vingers vrij te maken. Anna Rothe, het medium met de bloemruikers en de oranjeappels, geschenken der geesten, maakte meermalen wegens patent bedrog en aanraking met de politie.

Fra en William Davenport, die men, op een stoel had vastgebonden met verzegelde koorden, in een kast met cithers, trommen, violen...opsloot, wisten behendig de leuning, uit hun vooraf bereiden stoel te lichten, en deden zoo de geesten musiceren. Toen men na het concert de kast opende, vond men natuurlijk de media in trance, gebonden op hun stoel. Miss Cook, die bij Dr. Crookes, de schijn van Katie King verwekte, gaf den 9 Januari 1880, een séance van materialisatie voor de British Association of Spiritualist; een deelnemer sprong eensklaps naar de witte schijn toe, en had het medium zelf bij de luryen. In het atelier van den geestenfotograaf Buguet, vond men allerlei poppen in lijkkleed, en bovendien een aantal koppen, uit oude vervagde foto's geknipt, en op karton geplakt, enz..

Van spiritistische zijde zoekt men natuurlijk die feitjes goed te praten; de geesten zijn wispelturige wezens die niet altijd op somatie van het medium verschijnen; deze, in hun verlegendheid, vergrijpen zich dan meest onbewust..., want de deelnemers die een verschijnsel willen zien, suggestionneeren dan zelf het medium. Als men bvb. naar een gematerialiseerde schijn grijpt, is het verstaanbaar dat de geest weg wil, echter moet hij eerst het peresprit van het medium dat hij geleend heeft teruggaven, en wat is nu natuurlijker, dan dat hij daarvoor het medium tot zich trekt? En dat de geesten die spreken de stemklank hebben van het medium, daar moet men volstrekt geen gräten in willen zien. Het kan toch niet anders, want, om te kunnen spreken heeft de geest het peresprit van het medium geleend...Nog een voorbeeld van zulk een erbarmelijken uitleg is het volgende:

Op vergroote foto's zag men duidelijk media, die met een zeer fijnen draad lichte voorwerpen onhoogtilden. (o.a. Stanislaw Tomczyk, de schaal van een balans). Bedrog ? Volstrekt niet. Het was een perispritische draad die zich ontspon uit de vingers van het medium.

(N.B.: de verklaring der feiten is hier nu niet volledig, volgen daarbij nog natuurlijke uitleg, enkele lichtpunten, spiritistische uitleg.)

(wordt vervolgd - voor "Mededeelingen geschreven door J-ano André Claeys.")
8338882233388888888

LA GEOGRAFIA FAKTORO EN LA HISTORIO : - (I-a daurigo)

Grava rimarko : En la komenco de tiu artikolo, aperita en la februara numero, sur la tria linio, englitis gravan preferaron. La presisto metis: Estas la tradicio kaj la diversaj legoj" dum ke ĝi devas esti: "Estas la tradicia kaj la DE diversaj legoj." La leganto certe nen volas korekti la eraron.

.....Jen por la antikvaj popoloj. Se tiuj popoloj tre multe interbatalis, tamen ne estis tion pro iu geografia intereso (kiel inter Filistanoj kaj Hebreoj) kion pro la bataleno de iliaj reĝoj. Alia faktoro ludos pri gravan rolon; faktoro de homa kaj genta psikologio: la deziro de l'potenco ("Der Wille zur Macht".) Pri tio ni skribos en sekventa artikolo. Por la nuna moderna tempo ni volas fingromentri al du geografiaj cirkonstancoj kiuj ree kaj rec kaŭzas malfacilaĉjn: la Rusa lando kaj Turkujo. La Rusa lando ne havas aliron sur libera maro. En la Nordo, la maro estas dum plej granda parto de l'jaro en glacio. Kaj la Suda elirejo estas en la mano de la Turkoj. Depost la konkero de Konstantinopolo en 1453 de la Turkoj estas kreita en Eŭropo la tiel nomata Orienta problemo kiu ne ankoraŭ estas solvita.

Ni povas ankoraŭ montri la tute apartan karakteron de la Angla popolo kiu estas parte sekve de ĝia insula izoleco kaj tamen samtempe je la pordo de la kontinento. Ni povas montri al geografiaj hazardoj kiel la troviĝo de oro, de petrolo ktp. sed tie-ĉi niksigas nedisigebla la faktoro de la deziro al potenco.
(fine - skribis per mia revuo Drs. F. ROOSE)

SCRIBTALENTOJ DE NIAJ ĜENELBROJ : - Samideano K.L. el urbo M. estis tiel ĝentile sendi al nia redakcio majstran tradukon de la bone konata skizo "De Japansche steenhouwer" el libro "Lex Havelaar" de Multatuli. La redakcio tuktore dankas la verkiston pro la kunlaboro kaj esperas regule ricevi taskojn de li.

LA JAPANA ŜTONHAKISTO.-

Verkis: Multatuli

Tradukis: K.L.

Estis viro kiu hakis ŝtonojn el la roko. Lia laboro estis tre peza, kaj li multe laboris, sed li salajro estis eta, kaj kontenta li ne estis.

Li sopiris ĉar lia laboro estas peza. Kaj li kriis: Ho, mi estu riĉa por ripozi sur baleh-baleh kun klamboe el ruĝa silko.

Kaj el la ĉielo venis anĝelo, kiu diris: vi estu tia, kiam vi diris.

Kaj li estis riĉa. Kaj li ripozis sur baleh-baleh kaj li klamboe estis el ruĝa silko.

Kaj la reĝo de la lando prenis, kun rajdistoj antaŭ sia ĉaro. Kaj ankaŭ mal antaŭ la ĉaro estis rajdistoj kaj oni tenis la oran paĵong-on super la kapo de la reĝo.

Kaj kiam la riĉa viro vidis tion, ĉagrenis lin ke ora paĵong ne estas tenata super lia kapo. Kaj kontenta li ne estis.

Li sopiris kaj kriis: Mi dezirus esti reĝo.

Kaj el la ĉielo venis anĝelo, kiu diris: vi estu tio kion vi diris.

Kaj li estis reĝo. Kaj antaŭ lia ĉaro veturis multaj rajdistoj kaj ankaŭ